

Springruiters gaan puzzelend naar Parijs

RENZE LOKEMA

MILAAAN Het werd niet de Europese titelstrijd waar bondscoach Jos Lansink van gedroomd had. Sterker, de poreuze resultaten van de Nederlandse ruiters kostten hem in Milaan zelfs een nacht slaap.

Dat meldde de bondscoach zondag toen hij de balans opmaakte van de springvijfdaagse om de Europese titels. Maar de tegenvalers leidden niet tot olympische stress, een jaar voor de Spelen in Parijs, voegde hij daaraan toe. „Geen moment.”

Het was meer de waan van de dag die hem vrijdagochtend wakker hield, verklaarde Lansink een paar dagen later. De Oranje-equipe was slechts zevende geworden in de prestigieuze landenwedstrijd en dat deed het sporthart van Lansink pijn. Vorig jaar was hij zijn klus als bondscoach nog begonnen met een zilveren WK-medaille in de landenwedstrijd. „Ik heb er vrijdagochtend echt slecht van geslapen”, zei Lansink.

In het weekend waren alle individuele medaillekansen voor zijn ruiters vervlogen. Willem Greve rukte op de finaledag nog op van de 22ste naar de 10de plek en werd daardoor de beste Nederlander op het EK in het San Siro Ippodrome. Jur Vrieling, die de Milanese springweek goed was begonnen, viel uiteindelijk terug naar de 18de plaats. Gereputeerde namen als Maikel van der Vleuten en Harrie Smolders hadden hun beste paarden thuisgelaten en gebruikten het EK als een leermoment voor twee van hun onervaren hengsten. Ze haalden de finale niet.

„Ik dacht woensdag na de eerste foutloze ronde van Jur Vrieling: we zijn vertrokken”, vertelde Lansink. „Maar helaas, we hebben daarna te veel steekjes laten vallen, waardoor we de hele week achter de feiten aanliepen.”

De resultaten mochten dan niet om over naar huis te schrijven zijn, Lansink toonde zich wel verheugd de afgelopen week met betrekkelijk onervaren paarden te hebben beleefd. „We hebben

drie paarden voor het eerst een internationaal kampioenschap laten rijden. Die ervaring is nodig met het oog op de Olympische Spelen in 2024. Dat ze weten hoe het is om zo'n kampioenschap te rijden. Dit is echt wat anders dan een NK.”

Nederland mag volgend jaar drie ruiters de olympische wei van Parijs in sturen. Lansink wilde in Milaan nog niet zeggen wie daar het meest voor in aanmerking komen. Wel stelde hij een paar weken geleden aan Jeroen Dubbeldam voor mee te gaan naar Dublin voor een wedstrijd in de Nations Cup. De 50-jarige olympisch kampioen van 2000 vond dat nog te vroeg voor hem en zijn onervaren paard. Dubbeldam heeft de ambitie uitgesproken graag nog een keer mee te

‘We liepen op dit EK de hele week achter de feiten aan’

willen doen aan de Olympische Spelen om goud te delven met het Nederlands team. Lansink: „Ik had hem daarom graag weer een keer in actie willen zien.”

De bondscoach vervolgde: „Ik ga een grote groep maken, van zo'n tien combinaties, waar we straks uit kunnen kiezen. Het positieve aan de drie nieuwe paarden hier in Milaan: die hebben nu dus een kampioenschap in de benen. Die ervaring heeft Jeroen nu nog niet.”

Dubbeldam reageerde vanuit Nederland: „Parijs is voor mij nog heel ver. Er staat een goed Nederlands team, ik zal me dubbel moeten bewijzen.”

Willem Greve, de beste Nederlander op het EK met Highway TN, heeft goede papieren met twee toppaarden op stal. „Grandorado was gebleesd, daarom was ik hier met Highway. Die heeft het hier fantastisch gedaan. Ik heb nu twee potentiële paarden. Als het een vraagstuk wordt tussen die twee, is dat voor mij een luxeprobleem.”

Willem Greve, met Highway TN, is in het individuele toernooi de beste Nederlander op het EK. FOTO: DIGISHOTS

Grossieren in zilver en brons

Zilver en brons. Het waren de kleuren van de medailles waarin de Friese fierljeppers zaterdag op het NK in IJlst grossierden. En een gouden, een blamage voorkomend. Michiel Zijlstra redde de Friese eer in de juniorenklasse.

EDWIN FISCHER

De beteuterde gezichten waren talloos, zaterdag op de tot fierljep-arena omgetoverde Wátte Abma skânsen. Immers, in bijna alle klassen werd de Friese hoop op het veroveren van de Nederlandse titel door een 'Hollandse' polsstokverspringer geëlimineerd.

Opvallend genoeg sloegen de springers van de PBH (Polstokbond Holland) in drie van de vijf categorieën pas in de finale toe.

Alleen bij de vrouwen was Fabienne Overbeek – in 2017 ook al eens kampioen – met een verste voorronde van 15,68 als beste de finale in gegaan. Dat bleek voor de atlete uit Benschoop al de gouden afstand te zijn.

Sigrid Bokma was goed voor zilver. De Ijepster uit Hindeloopen had wel een verklaring. „Wy hawwe ús lêste wedstriid oardel wike lyn sprongen. De Hollanners hiene woansdei harren lêste wedstriid. Ritme is hiel belangryk en dat miste ik. En ik tink dat dat foar in hiel soad fan ús Friezen jildt.”

Bokma moest de titel daardoor aan Overbeek laten. Ze had, voor ze zelf definitief mocht gaan juichen, al staan applaudisseren voor drie van haar 'bondgenoten'. De eerste die had toegeslagen was Gemma van Oosterom.

De springster uit Woerdense Verlaat troefde in de finale Tzumse Jeltske Terpstra af. Zij was met 14,67 als favoriet de finale bij de meisjes in gegaan, maar Van Oosterom pakte met 15,18 de leiding over. Zowel Terpstra als Lisanne de Jong – de Buitenpostse eiste met een fraai pr van 14,74 knap zilver op – wisten daar niets meer aan te doen.

Enkele minuten later flikte Harmen Boogaard op de jongensschans hetzelfde kunstje. Sietse Lefferts leidde na de voorronde. „Doe't ik mei dy 17,64 as bêste de finale yn gie, wist ik wol al dat it net de win-

“IT FIELT WAT DÛBEL. BIST DOCHS TIGHTBY DY TITEL. MAR ERWIN IS IN KLASSE APART

nende ôfstân wie”, bekende de Buitenposter.

Hij zag zijn Hollandse concurrent er, dankzij een prachtig pr van 19,27, met het goud vandoor gaan. Lefferts, met een zuur gezicht nippend aan een biertje; „Wer twadde, krekt as op it FK. Doe gong Timo (Van der Knaap, red.) my yn 'e finale foarby.”

Zuur was niet de omschrijving die Freark Kramer, Rutger Piersma en Thewis Hobma hadden voor het niet pakken van de Nederlandse titel. De drie Friese troeven plaatsten zich, in tegenstelling tot gevestigde namen als Oane Galama, Nard Brandsma, Sytse Bokma en Ysbrand Galama, wél voor de strijd om het goud.

Waar dit hele seizoen de meeste reguliere FLB-competitiewedstrijden finalespanning ontbeerden, was de eindstrijd op dit NK bloedstollend. Freark Kramer was als verrassende leider (20,45) uit de voorronde gekomen.

Rutger Piersma was de eerste die Kramer van de troon stootte. De kersvers Fries kampioen kwam in zijn eerste finalepoging tot 20,64. „Ik siet der lekker yn. Ik bin de lêste wiken hiel goed yn foarm en dat die hjoed ek wer bliken”, zei de Koudumer.

Kramer antwoordde direct. Hij landde op het balletje, de verste afstand van Piersma markerend. Twijfel alom, maar het scorebord gaf uitsluitel; 20,65! Kramer: „Dit wie ien fan myn bêste wedstriden. Dy 20,45 bleau al lang stean, mar ek by dizze 20,65 hie ik net it gefoel dat de titel binnen wie. Seker net mei jonges as Jaco (De Groot, red.) en Erwin (Timmerarends, red.) yn de finale.”

Nederlands recordhouder Jaco de Groot was dreigend, maar kwam tot 20,55. Timmerarends bevestigde evenwel zijn status als beste springer van dit seizoen. „Het was tot nog toe een topseizoen voor mij. Met heel veel sprongen over de 21 meter. Ik wist dan ook dat ik niet eens met vol risico mijn laatste sprong hoefde te doen.”

Timmerarends zette zijn polsstok net niet op maximaal, nam zijn gebruikelijke aanloop, sprong ferm in en klom de stok bijna helemaal uit. „Hem helemaal 'stil' klimmen was niet nodig om over 20,65 heen te gaan. Dat wist ik. De sprong die ik vooraf bedacht had, maakte ik”, verklapte de topper uit Bodegraven.

Timmerarends wierp zich voorbij het balletje en noteerde 21,10. Hoewel Kramer een pr – dat op 20,79 staat – moest springen om die afstand te overtroeven, had de Heidskipster toch het gevoel in zijn allerlaatste en beslissende sprong de titel te kunnen pakken. „Omdat ik de stok in heale meter fierder yn it wetter stean ha as doe't ik myn

Freark Kramer op weg naar de tweede plaats bij het NK fierljeppen. Erwin Timmerarends won de titel bij de senioren. FOTO'S: DIJKS MEDIA

pr sprong. Dus 21,10 wie helber as ik in hast perfekte sprong meitsje soe", vond Kramer.

Mathematisch klopte zijn berekening. De uitvoering net niet. Kramer eindigde in het water en moest genoegen nemen met zilver. „It fielt wat dûbel. Bist dochts tichtby dy titel. Mar Erwin is gewoan in klasse apart dit sei-

zoen", stelde Kramer vast.

Die kwalificatie paste dit ljepjaar zeker niet bij Michiel Zijlstra. Toch was de Oosthemmer, uit Fries oogpunt in het algemeen en IJlst en omgeving in het bijzonder, de meest uitbundig toegejuichte held van dit NK.

Wat Gemma van Oosterom, Harmen Boo-

gaard en Erwin Timmerarends in de andere klassen deden, flikte Zijlstra bij de junioren. Hij knalde in de finale met een persoonlijk record van 19,89 (was 19,81) over de leidende 19,59 van favoriet Wisse Broekstra uit Tzummarum heen.

„Dat ik de finale helle, meist al ferrassend

neame. Al wie dat wol myn doel", verklapte Zijlstra. Hij hield favorieten als Germ Terpstra en Rutger Piersma uit die eindstrijd en werd daarin zelf dé grootste verrassing van het NK. En, op het hoogste schavot staand tussen vier Hollanders, de redder van de Friese fierljepeer.

Staande ovatie Marrit van der Wal, Oane Galama af door achterdeur

Het contrast was groot. Twee absolute fierljeptoppers slaagden er zaterdag niet in om in hun categorie mee te strijden om de Nederlandse fierljeptitel. De een, Marrit van der Wal, nam afscheid van de wedstrijdsport en kreeg een staande ovatie in de IJlster fierljepparena. De ander, Oane Galama, ging roemloos ten onder. Van der Wal was niet gekomen om kampioen te worden. „It doel wie om myn Nederlânsk rekôr (18,19, red.) te ferbetterjen. Dêrom sprong ik mei de langste pols.”

Natuurlijk wist de in Eindhoven wo-

nende Heidenskipse dat een record haar ook de titel op zou leveren. Alles of niets derhalve. Het werd niets, want ze miste zelfs de finale. „Mar ik ha genoaten. En wannear krijst no in steande ovaasje? It is sa in moai ôfskied", vond Marrit van der Wal. Oane Galama klapte uiteraard voor zijn vrouwelijke evenknie, maar zeker niet voor zichzelf. De Parregaster bleef ook op dit NK ver onder zijn kunnen. „It frustrearret enoarm dat ik it hiele seizoen net it goeie gefoel krigen ha. Wylst ik fan elkenien it hurdst traid ha, de measte sprongen makke haw.”

Marrit van der Wal bedankt het publiek in IJlst, nadat ze te water is gegaan bij een van haar sprongen.

Aan stoppen denkt de 38-jarige ljep- per, slechts goed voor een dagtitel dit seizoen, zeker niet. „Ik sil der it folgjend seizoen wer stean.”